

Το αποφασιστικό βήμα που επιχειρεί στην πράξη το ΝΑΡ με την Απόφαση του 4ου συνεδρίου του παρουσιάζει ο Άγγελος Χάγιος. «Αποτελεί προτεραιότητά μας, το αμέσως επόμενο διάστημα, να σχεδιάσουμε και να προωθήσουμε σε κλάδους και πόλεις, πρωτοβουλίες για τη συσπείρωση και το διάλογο όλου του δυναμικού που στρατεύεται στο στρατηγικό πεδίο, ενός σύγχρονου προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής

απελευθέρωσης», τονίζει.

Συνέντευξη στο **Δημήτρη Σταμούλη**

Ποια είναι τα κεντρικά μηνύματα του 4ου συνεδρίου;

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, με το 4ο Συνέδριό του, πραγματοποιεί, στην πράξη πλέον, ένα αποφασιστικό βήμα. Επιχειρεί να συγκεντρώσει τις δυνάμεις εκείνες που επιλέγουν να δράσουν για ένα πρόγραμμα κομμουνιστικής εναλλακτικής στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό. Για ένα κομμουνιστικό κίνημα που θα καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων. Που θα δίνει στρατηγική πνοή στον τακτικό στόχο ανατροπής της αντιδραστικής, αντεργατικής, πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Αποτελεί προτεραιότητά μας, στο αμέσως επόμενο διάστημα, να σχεδιάσουμε και να προωθήσουμε σε κλάδους και πόλεις, σε περιφερειακό και κεντρικό επίπεδο, συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Με στόχο τη συσπείρωση και τον διάλογο όλου του δυναμικού που στρατεύεται, όχι μόνο στο ταξικό κίνημα και το μέτωπο, αλλά και στο στρατηγικό πεδίο, ενός σύγχρονου προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Με αυτή τη λογική απευθυνόμαστε στις συνειδητές δυνάμεις και στους δοκιμασμένους αγωνιστές κομμουνιστές από το εργατικό κίνημα, τις γειτονιές, τη νεολαία και τη μαρξιστική διανόηση που κατανοούν και «υπηρετούν» την κομμουνιστική αναγκαιότητα, δυνατότητα και τάση της εποχής. Που δεν «προσαρμόζονται» στην ηττημένη στρατηγική και τακτική του παραδοσιακού κομμουνιστικού κινήματος και του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, όπως το ΚΚΕ. Ούτε, όμως, και στις ευρω-διαχειριστικές ή μεταμοντέρνες αντιλήψεις, στο όνομα της επαφής με «πλατιές μάζες». Τους καλούμε να υπερβούμε συλλογικά τις τάσεις ανάθεσης και να ανοίξουμε τολμηρά το θέμα στα πιο πρωτοπόρα τμήματα της τάξης και της νέας βάρδιας.

Κομμουνιστική στρατηγική, πρόγραμμα και κόμμα, με τα παλιά υλικά;

Το αντίθετο. Η επιδίωξή μας είναι να υπερβούμε τα προγράμματα και τα κόμματα που έκαναν θεωρία την εγκατάλειψη της επανάστασης και του κομμουνισμού στο όνομα της «τακτικής». Που μετέτρεψαν την επαναστατική τακτική σε άθροισμα άτακτων κινήσεων, πολιτικαντισμό και, τελικά, υποταγή στην κοινοβουλευτική λογική και την αστική διαχείριση. Απορρίπτουμε την επιστροφή στον παλιό «καλό» ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και στο παλιό ΚΚΕ των «δημοκρατικών» και των «αριστερών μετώπων», γέννημα του οποίου είναι ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και οι τρισάθλιοι «κομμουνιστές» υπουργοί του.

Επιμένετε στον αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα της τακτικής. Μήπως χωρίζει αντί να ενώνει;

Το νόημα της αντικαπιταλιστικής τακτικής είναι συγκεκριμένο. Για να φάει ψωμί ο κόσμος, για να βρουν δουλειά οι άνεργοι, για την ειρήνη και τις ελευθερίες της εποχής μας πρέπει να χάσει πλούτο, δύναμη και εξουσία το κεφάλαιο. Το μάχιμο πρόγραμμα που διαμόρφωσε το Συνέδριό μας επιδιώκει να ενώνει όλες τις αντιστάσεις, όλες τις μαχόμενες δυνάμεις, στον αναγκαίο πολιτικό στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της αντιδραστικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Με αυτή την οπτική αντιπαλεύουμε την άνοδο ακροδεξιών και νεοφασιστικών δυνάμεων, την αντικομμουνιστική υστερία, την επικίνδυνη πολιτική Τραμπ, την αντιδραστική ανασυγκρότηση της ΕΕ, τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, τους επικίνδυνους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και την πολεμική απειλή.

Η επιλογή μας αυτή για να έχει νόημα, συνέπεια και αποτέλεσμα απαιτεί συνολική σύγκρουση για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής και της ίδιας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία ενοποιεί την αστική πολιτική στη βάση των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων». Δεν χωρούν πλέον αυταπάτες και ταλαντεύσεις για την κυβέρνηση Τσίπρα που προχωρά με αδίστακτο κυνικό τρόπο στο σφαγείο της 3ης αξιολόγησης, επιτίθεται ανοικτά στα δημοκρατικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και απειλεί με εμπλοκή σε πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς.

Θέτετε στόχο ανατροπής της κυβερνητικής πολιτικής και της κυβέρνησης. Δεν ανοίγετε έτσι το δρόμο να έρθει ο Μητσοτάκης;

Τον Μητσοτάκη τον φέρνει ο Τσίπρας, γιατί η κυβέρνησή του υλοποιεί την πολιτική της ΝΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ως ψευδεπίγραφη αριστερά, είναι που ξεπλένει το ΠΑΣΟΚ, που προσφέρει έδαφος και στην ΧΑ. Δεν υπάρχει πλέον κανένα περιθώριο χαλαρότητας: Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι κυβέρνηση αστική, επικίνδυνης κλιμάκωσης των αντιδραστικών αντεργατικών αναδιαρθρώσεων (μνημονιακών και άλλων), εχθρική προς το λαό. Καμία σχέση δεν έχει με

την Αριστερά. Η συλλογική μας απόφαση είναι ότι υπερασπιζόμαστε όχι μόνο την οργανωτική και ιδεολογική αλλά και την πολιτική αυτοτέλεια του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την προοπτική μιας σύγχρονης και μαζικής, αυτοτελούς Κομμουνιστικής Αριστεράς. Ισχυρή είναι η πεποίθηση και η συνεδριακή απόφαση ότι απαιτούνται τομές σε όλα τα επίπεδα και όχι αναπαραγωγή της λογικής ΣΥΡΙΖΑ.

Καλείτε σε συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών αντιιμπεριαλιστικών αντιΕΕ δυνάμεων. Μήπως σήμερα είναι ανάγκη να συσπειρωθούν όλοι όσοι αντιπαλεύουν τη μνημονιακή πολιτική;

Αυτό που είναι αναγκαίο, στο πολιτικό επίπεδο, είναι η οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, καθώς και η προγραμματική αναβάθμιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Στη βάση αυτή στηρίζουμε την πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιΕΕ, αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων που διαχωρίζονται από νεο-διαχειριστικές, νεο-συριζαίικες λογικές. Εκτίμηση μας είναι ότι οι προτάσεις διαταξικής αντιμνημονιακής ενότητας, «παραγωγικής ανασυγκρότησης πρώτα και μετά να κερδίσουν οι εργαζόμενοι», «πραγματικά αριστερής κυβέρνησης» κι εκλογικά μέτωπα σωτηρίας, με το κίνημα και τον λαό στον καναπέ, αναπαράγουν λογικές που τις πληρώνει ακριβά ο λαός και η νεολαία. Το Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο με το πρόγραμμά του υπηρετεί μια σύγχρονη ανατρεπτική απάντηση.

Δεν συγκροτούν νέα Αριστερά τα αστικοδιαχειριστικά ή ρεφορμιστικά ρεύματα τύπου Κόρμπιν, Σάντερς, Μελανσόν, Ποδέμος, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από το 2015. Ευθύνη όλων των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς είναι η ενότητα δράσης στο κίνημα και στα μέτωπα ενάντια στο κεφάλαιο και την ΕΕ, στον πόλεμο και τον φασισμό, για τα σύγχρονα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει βάση συνολικής πολιτικής- και εκλογικής- συνεργασίας με ΚΚΕ και ΛΑΕ δεν αναιρεί, το αντίθετο μάλιστα, την υπερανγκαία κοινή δράση στις μάχες του κινήματος.

Ανυπακοή στη ρεφορμιστική κανονικότητα στην Αριστερά

Για μια ανώτερη κομμουνιστική οργάνωση

Μιλήσατε για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα και την ανάγκη μιας τομής στο κίνημα και στην Αριστερά. Χρειάζεται τομή και στο NAP;

Ο απολογισμός της 28χρονης δράσης και παρέμβασης του NAP στο κίνημα και την αριστερά είναι αναμφίβολα πλούσιος και θετικός. Το NAP έχει αναπτύξει ταξικές ρίζες και αναφορές, ανεπαρκείς σίγουρα, ικανές ωστόσο να τροφοδοτούν τη συμβολή του στην ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και της αριστεράς. Το πιο σημαντικό είναι ότι το NAP σε κρίσιμες καμπές αντιστάθηκε, δεν έγινε ουρά σε κυρίαρχα ρεφορμιστικά ρεύματα, όπως αυτό του ΣΥΡΙΖΑ.

Παρά ταύτα η συλλογική μας εκτίμηση τόσο του 3ου και πολύ περισσότερο του 4ου Συνεδρίου μας είναι συγκεκριμένη. Το NAP δεν επαρκεί σήμερα στις απαιτήσεις της εποχής μας. Σήμερα είναι αναγκαία και δυνατή μια νέα ανώτερη κομμουνιστική οργάνωση, σημαντικό βήμα στην πορεία συγκρότησης κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Πρακτικά αυτό σημαίνει τομή και στο NAP και στην ποιότητα της στράτευσης όλων μας. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ιεραρχεί στη θεωρία και την πράξη ως πρωταρχικό ζήτημα την έναρξη συγκεκριμένης διαδικασίας για τη συζήτηση και συσπείρωση των υπαρκτών τάσεων που θέλουν να συνεισφέρουν στην υπόθεση αυτή.

Το NAP έχει συνδυαστεί με την αναζήτηση του καινούργιου, του ριζοσπαστικού, του νεανικού. Υπάρχει σήμερα τάση για μια συντηρητική αναδίπλωση του NAP σε παλαιοκομματικές λογικές;

Τάσεις νοσταλγίας και επιστροφής στο παλιό και ηττημένο αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα αναπτύσσονται. Τι άλλο είναι το σχέδιο ενός μετώπου στη βάση του προγράμματος που συγκροτήθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ; Τι μπορεί να προσφέρει στο κίνημα η επιστροφή στο παλιό ΚΚΕ, σε λογικές συμμαχίας που ηττήθηκαν, όπως των «δημοκρατικών δυνάμεων», για εθνική ανεξαρτησία και για «ανάπτυξη νέου τύπου»; Στην προσπάθειά μας επιμένουμε σε ό,τι νέο και ριζοσπαστικό γεννιέται από τις αντιθέσεις του συστήματος, την ίδια την ταξική πάλη και την κρίση της αριστεράς. Επιδιώκουμε, στην παρούσα φάση πολύ περισσότερο, να συγκεντρώσουμε τέτοιες δυνάμεις στη δουλειά πεδίου. Να αναπτύξουμε βαθύτερους δεσμούς με τις αδύναμες αλλά υπαρκτές τάσεις εργατικής και νεολαιίστικης χειραφέτησης. Αυτή την επιλογή δεν την υποτάσσουμε σε θολές αναζητήσεις «πλατιών» μετώπων.

Η ανταρσία του '89 σηματοδότησε μια ρήξη με τον κυβερνητισμό, το ρεφορμισμό και το παραδοσιακό ηττημένο κομμουνιστικό κίνημα. Πως εκφράζεται σήμερα στη σύγχρονη κομμουνιστική προσπάθεια;

Το ρήγμα του '89 είναι ενεργό και αποκτά νέα σημασία. Κάθε σύγχρονη επαναστατική κομμουνιστική απόπειρα θα είναι σε ρήξη με κάθε λογική «αριστερής» διαχείρισης. Θα

εκφράζει πρακτικά την ανυπακοή στη ρεφορμιστική κανονικότητα στην Αριστερά, την οποία έχει πληρώσει και πληρώνει ο λαός με αίμα, με τη ζωή τη δική του και των παιδιών του. Ιστορικά είμαστε με την **εαμική επανάσταση**, τον **ΔΣΕ**, το αντιδικτατορικό κίνημα αλλά με τη γραμμή της διαχρονικής απειθαρχίας του **Άρη Βελουχιώτη**, του **Σωτήρη Πέτρουλα** και του **Γιώργου Γράψα**. Έμπρακτη αυτοκριτική και υπέρβαση. Στα εκατό χρόνια από την μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση, με τη διπλή εμπειρία της νίκης και της ήττας των επαναστατικών κυμάτων του 20ου αιώνα, για τη συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου με στόχο την επανάσταση, **για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα**.

Πηγή: **PRIN**